

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidning

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 28.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 19 FEBRUARI 1920.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

No. 8.

PROLOG

vid välkomstfesten för Can. Skand. Storloge av I.O.G.T., den 10 Feb. 1920.

Av G. H. SILVER.

Kallade från när och fjärran, ifrån präriens näjder vida, ifrån skogens timmerkorjer och från stadens kvalma hus...

Redan tidigt i vår stråvan såg en handfull kämpar trogna sanningen av visdomsregeln: samlat styrka enhet ger...

Såsom skogens många bäckars rika flöden flyta samman till en mäktigt flyt som skumman de mot insjöns fannat gå...

Vi, som nu i leden äro, jubla ut våra sinnen då vi kunna se tillbaka på den tid, som svunnit har...

Då i dag vi jublera och vi segrens dagar äro, veta med oss att det stora, ädla målet snart vi nå...

Hell er, gamle, i som broten första togen och den sådde, sådde såd, som snart skall mogna...

GODTEPLARNAS FEMTE ÅRSMÖTE

V.R. ATERVALT—AXEL J. CARLSON och G. H. SILVER

ATERVALDA TILL REDAKTORER FÖR IDOG

Skand. Storlogens av I. O. G. T. femte årsmöte, som avhölls i Scott Memorial Hall, Winnipeg, den 10-11-12 dennes...

Välkomstfesten öppnades tisdagskvällen med utmärkt musik av Skandiarkörens Wpg. vänner...

Talarerna för aftonen voro mr. Axel Carlson, red. Ingvar Olsson, båda från Wpg. samt Prof. C. H. Lager, Brandon, Man.

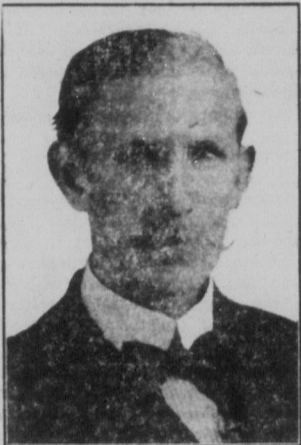
Fästigheten avslöts av mr. O. L. Holmgren som i korta, väl valda ordalag tackade publiken för uppmärksamheten...

Onsdagsmiddag kl. 1 öppnades Storlogens möte på ritualenligt sätt, av O. T. m. O. Nilsson Wpg. Efter distrikts- och storlogegradernas meddelande...

Vid upprop av ombud voro följande närvarande: För Framtidens Hopp, Wpg. N. O. Olund, P. A. Oslund Wpg. Man, Eldrottningen, Elmwood H. Man.

Sask, mrs. Gullberg samt för Canada, Kamsack, Sask., Axel Spetz. Sedan de rapportkyldiga tjänstemännens rapporter föredragits och godkända...

RESOLUTION "På förekomsten anledning föreslås härmed, att Storlogen givros ledors red. och Y. R. ett förtroendevotum för den ställning, de intagit under den under året födda tidningspolemiken under behandling. En tillämplig livlig diskussion uppstod, varvid samtliga talare utan undantag godkände mr. Axel J. Carlsons redigering av Idog, särskilt med avseende på polemiken...

G. H. SILVER, Storlogens studie-ledare.

kämpa, att logerna här och var ömses stigit och ömses fallit i medlemsantal, men att alla ha en liten skärr-trupp, som betrycker dess ställning, och som står redo för försvara, och föra vidare vår ordens ledar. Sedan samtliga ombud haft ordet, ajournerades mötet till nästföljande dag.

Torsdagsm. vid 9-tiden Återupptogs förhandlingarna under O. T. ledning och skreds till val och tillställningar av tjänstemän och övriga funktionärer, vilket utföll som följer: F. O. T. — O. L. Holmgren, Wpg. Man. O. T. — O. Nilsson, d. o. R. — E. M. Dahl, d. o. V. O. T. — N. O. Olund, d. o.; O. S. — Helmer Johnson, W. O. S. — P. A. Oslund, d. o. O. Skm. Alf. Egneil, d. o.; O. S. L. — G. H. Silver, Bergland, Ont. O. V. I. — Axel J. Carlson, Wpg. Man. O. I. U. — Mr. Axel J. Carlson; O. M. — Anna Gullberg, Kenora Ont.; O. M. — Anna Gullberg, Canwood, Sask. O. B. — O. P. Johnson, Mulvihill, Man. O. K. — A. Koreen, Port Arthur Ont. I. O. V. — Gust Westin, Kenora, Y. O. V. — Alf. Kantzler, d. o. samt rekommenderades till D. I. C. T. — O. J. Englund, Dubuc, Sask.

Till revisorer valdes: Gust Westin, Axel Noreus och Gust Noreus, samtliga från Kenora, Ont., samt Green och Mrs. Nordquist, Kenora som revisorsuppläpner.

Stikkassans styrelse, som består av Axel Noreus, Carl Lindström och Gust Westin, samt I. Kenora, Ont., återvaldes med acklamation efter att ha avtackats av storlogen.

Bland beslut som under dagens löpp fattades må antecknas: — att utge Idog som fört; — att redaktörer för densamma välja Axel J. Carlson och G. H. Silver; att prisen på Idog skulle höjas till en dollar; — att till manager utse P. M. Dahl, Wpg.; — att den komité, som handhått Idogs utgåvande borttagas och dess göromål överlämnas till V. R., varigenom Idog härnäst fullkomligt kontrolleras av och står under storlogens domvärj; — att godkänna en av O. S. L. framlagd studieplan, enligt vilken även "ic-ke-good" tilläts medlemskap i cirkel, där så anses lämpligt; — att avsluta höja underordnad loges medlemskatt till storlogen till 25 cents per medlem varav 5 cents skulle tillfalla representationsfonderna; — att till V. R. överlämna missioneringen ut på fört, samt att ge V. R. i uppdrag att till vederbörlig myndighet insända mötets resolution, med begäran, att lagens handhavare med större kraft och effektivitet enforcerar gällande förbuds-lagar.

Under diskussionen rörande Idog visade det sig, att entusiasmen för tidningens fortsatta utgivande var stor och att denna entusiasim ej endast bestod av vackra ord och fraser, bevis på det, att en substansiell handräkning gavs Idog genom en insamlad inbringande 80 dollar. Enligt managerens, mr. Egneils uppgift var tidningens ekonomiska ställning tillfreds-ställande, och det visade sig, att densamma fröga är det nödvändigt att gå till-

TVÅ FRIKÄNDA FOLKLEDARE

FRED J. DIXON, M.L.A.

J. S. WOODSWORTH.

"NOT GUILTY" var det utslag, som juryn förliden måndag föllde i rättegången mot F. J. Dixon, M. L. A. Därmed var mr. Dixon åter en fri man efter att hava varit under anklagelse för "seditious libel" över sju månader, eller sedan juni förlidet år, då han arresterades. Rättegången pågick i 16 dagar och det tog juryn 40 timmar, innan den uppåddade överens-stämmelse i sitt utslag. Under denna tid har skuggan av två års fängelse varit över honom. Han fängslades på grund av två artiklar "Bloody Saturday" och "Kaisertum i Canada," vilka artiklar publicerades i "the strike Bulletin" den 20 juni. Hans tal till juryn förliden fredag och lördag anses förtjänstfullt hava förorsakat hans frikännande.

Sedan juryn förliden lördag hade debatterat i tre och en halv timme kommo de inför domaren med en begäran att få uppskjuta utslaget till måndagen. Det fruktades då, att det skulle bli omöjligt att enas om ett utslag. Den scen som förliden lördagsafton utspelades inför domstolen var en av de mest intressanta, som någonsin förekommit i Canada. Det var fullkomligt tystnad i salen, då Dixon som själv lett sitt försvar, talade till de två jurymännerna. Med en genomträngande blick riktad på deras ansikten, vilka nu hölls hans öde i sina händer, manade han dem att inte övergeva vittnesbörden och "giva segan ett sådant utslag, som i skulle vinta att jag skulle giva om jag sätte i juryboxen och i steden här i mitt ställe," sade han.

Dixon avslutade sitt tal med en vädjan till jurymännens samvete. "Det är," sade han, "i verkligheten den fria yttranderättens och den personliga frihetens princip, som nu står till rätta. För mig personligen betyder icke Edert utslag så mycket, ty efter allt är individen blott en liten del av universum. Men I haven nu att bestämma huruvida Edra barn och barnbarn skola erhålla de rättigheter, som konstitutionen garanterar dem. Det är nu den viktigaste frågan." Han avslutade sitt tal sålunda: "Givet vårt utslag enligt Edert bästa övertygelse och Edert samvete, och jag trott icke för utgången."

Till revisorer valdes: Gust Westin, Axel Noreus och Gust Noreus, samtliga från Kenora, Ont., samt Green och Mrs. Nordquist, Kenora som revisorsuppläpner. Stikkassans styrelse, som består av Axel Noreus, Carl Lindström och Gust Westin, samt I. Kenora, Ont., återvaldes med acklamation efter att ha avtackats av storlogen. Bland beslut som under dagens löpp fattades må antecknas: — att utge Idog som fört; — att redaktörer för densamma välja Axel J. Carlson och G. H. Silver; att prisen på Idog skulle höjas till en dollar; — att till manager utse P. M. Dahl, Wpg.; — att den komité, som handhått Idogs utgåvande borttagas och dess göromål överlämnas till V. R., varigenom Idog härnäst fullkomligt kontrolleras av och står under storlogens domvärj; — att godkänna en av O. S. L. framlagd studieplan, enligt vilken även "ic-ke-good" tilläts medlemskap i cirkel, där så anses lämpligt; — att avsluta höja underordnad loges medlemskatt till storlogen till 25 cents per medlem varav 5 cents skulle tillfalla representationsfonderna; — att till V. R. överlämna missioneringen ut på fört, samt att ge V. R. i uppdrag att till vederbörlig myndighet insända mötets resolution, med begäran, att lagens handhavare med större kraft och effektivitet enforcerar gällande förbuds-lagar.

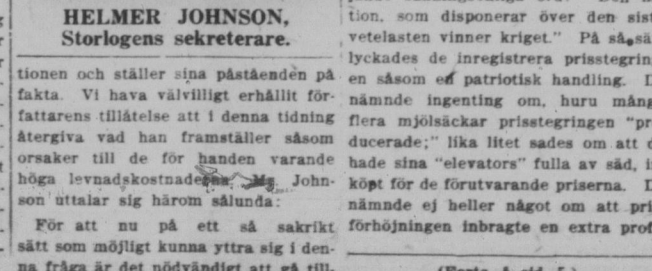
DE HÖGA LEVNADSKOSTNADERNA

ROTEN TILL DETTA ONDA ANGIVEN

VAD EN SAK KÄNNARE SÄGER

I den driftiga nykterhetstidningen "Idog" för januari förekommer en sakrik behandling av ämnet: The high cost of living. Emedan detta för de flesta av oss är så att säga ämnet för dagen, är en ingående utredning av detta problem av stort intresse.

Artikeln författade mr. Helmer Johnson har grundligt studerat situationen och ställer sina påståenden på fakta. Vi hava villigt erhållit författarens tillstånd att i denna tidning återgiva vad han framställer såsom orsaker till de för handen varande höga levnadskostnaderna. Mr. Johnson uttalar sig härom sålunda: För att nu på ett så sakrikt sätt som möjligt kunna yttra sig i denna fråga är det nödvändigt att gå till-

HELMER JOHNSON, Storlogens sekreterare.

NYKTERHETSRORELSENS INVERKAN PÅ FOLK UPPFOSTRAN

AV PROF. C. H. LAGER.

(Föredrag, hållet vid Goodtemplarlogens 5:te årsfest i Winnipeg den 10 febr. 1920.)

Damer och herrar! Kunnens träd är lika gammalt som människosläktet. Dess rötter nedtränga i människosläktets djup. Dess grenar utsträcka sig till alla raser, folk och språk. Men ehuru dess hälsobringande gyllene frukter äro avsedda för varje individ, har åtminstone tills helt nyligen, en privilegierad klass, vanligen rika och maktägande, ansett sig äga monopol på den högre bildningen. Civiliserade nationer er-

PROF. C. H. LAGER.

bjuda nu sitt folk s. k. folkskolebildning. Men hur mycket göra de ännu för att bland folkskolans högre klasser rekrytera de mest begåvade och lofterika karaktärerna samt bereda dem den utbildning vid högskolan och universitetet, som de behöva för att bli en ledande mäs och kvinnor i samhället och nationen, på vetenskapernas och konstens område? Enskilda personer, sällskap och läroanstalter, särskilt på vår kontinent, ha visserligen på senare tid gjort det möjligt för en begränsad ungdomsskara att trots fattigdom vinna den högsta vetenskapliga utbildning. Men det gävs också ännu en otalig skara ungdom med bekvämlighet och geni, vilken länge kända tappert mot fattigdomens hydra och kanske såg det efterlängta målet nära sig, fjärran, då de matta armarna föll och hoppets stjärnor slocknade. Ack, hård är den kamp, mången kunskapsörstande ungdom och kvinna kämpat mot fattigdom och samhällets felsteg. De utbasna den vanligen ej på världens marknadspatser. Men om vi finna ett tillfälle att blicka in i deras hjärtans hemliga kamrar, skulle vi röras till beundran och tårar.

Bland skandinaverna i Canada, ja i denna ärade samling i afton, äga vi vi veta det alla — flera män, som föddes till samhällsledda, men som de föddes med blott blod i ådrorna eller en guldsäkk i munnen, måste de arbeta med sina händer, då de skulle ha studerat vid universitetet, och de ansvarfulla förtroendeposter, de nu hava, ha de vunnit på det systematiska och tragna själslutets väg.

Vi hasta att säga, att medan de privilegierade klasserna kunnat giva sina barn högre utbildning — och mången i lättja och överföd uppväxt snobb har utbildats till veritabel odaga, som icke duger till farmare eller något annat nyttigt men möjligt till ett slags politisk luftsluggare — och medan den fattige vanligen fått nöja sig med de smulor, som fallit från den rike människens bord, ha nykterhetsorganisationerna en av världens populäraste folkreligioser, utgjort en arbetarens och medelklassens bildningshjälp. Behovet av denna bildningshjälp har varit stort. Vi torde något kunna belysa detta behov genom att anföra följande tre fakta.

1. De kraftigaste och mest förtroendegivande samhällsreformatorer och folkledare nedstiga ej till oss från de rikas och maktägandes guldglitterande palatser. Nej, de uppväxa, likt en Lincoln, i arbetarens enkla tjall.

2. De arbetarklasserna röra sig och kräva sociala reformer, så att orättvisor och privilegier må avskaffas och alla givas tillfälle och lika tillfälle att leva, tjäna och fröjas, då de klamras från de maktägandes balkonger. "Var lugn, lugn! Inga revolutionära tendenser! Inga hastiga förändringar! Folket måste först ha utbildning och bildning, så att det kan handla intelligent, målmäddvetet och självständigt, utan att ledas av oansvariga folkkuppligare." Ja, vi tro och, att i ett verkligt demokratiskt land ingen revolutionär reformörelse kan vinna framgång eller folkets er-

(Forts. å sid. 5.)